

Előszó – Ami a történetek mögött van

Összesen 52 magyar topvezető történetét tartalmazza ez a könyv. Miért pont ötvenkettőt? Mert így az év minden hetére jut egy-egy inspiráló, emberi, az üzlethez mégis szorosan kapcsolódó sztori. Számtalan külföldi önmotiváló kötet jelenik meg, tele valóban érdekes, ösztönző esettel, ám idehaza – magyar történeteket feldolgozó kiadvány még alig van. Holott felelős szerkesztőként és coachként is azt látom, a magyarországi menedzserek is számtalan tanulságos helyzettel szembesülnek. Sokak küzdőképessége, akaratereje lenyűgöző, többen kreatívak, okosak, jó problémamegoldók. Az egyik felsővezetővel készített interjú során villant be, hogy mi lenne, ha nemcsak külföldi sikerélményekből meríthetnének erőt a hazai üzleti élet szereplői, hanem az itthon született sztorikból is.

A tervhez a megerősítést legfőképp a vezetői reakciók adták. Amikor kiküldtem a kötetben való szerepléshez a felkérő levelet, volt olyan, aki hat órán belül átküldte a történetét, mondván, ez fontos, igen, meg kell mutatni, hogy bizony vannak olyan esetek, amelyek mások számára hasznosak, tanulni tudnak belőle. Volt, aki felhívott, hogy nagyon elfoglalt, így nem vállalja, majd egy héttel később újra csörgött, hogy mégis megosztja a történetét a kötetben, mert a könyv címe, a lélekprofit kifejezés nem hagyja nyugodni... Ír, mert tényleg nemcsak a profit számít, hanem a számok mögött lévő emberek, a lelkek, mert ha őket nem vesszük figyelembe, akkor az üzlet s lassan az egész élet sivár lesz, szürke, értelmetlenül hajszolt, s bizony, lelketlen. Volt, aki azt mondta, mostanság annyi nehézséggel kellett megküzdenie, hogy neki

egyáltalán nincs inspiráló története. Ha volt is, már elfelejtette. Aztán pár nappal később, váratlanul érkezett tőle egy levél. Kiderült, esténként történeteket ír, inspiráló történeteket. Már több is van. Rájött, ha összeszedi múltja nehéz, de sikeresen végződő ügyeit, amit képes volt megoldani, az neki is segít, őt is inspirálja. Hármat küldött, együtt választottuk ki azt, ami végül is a kötetbe került. A legkedvesebb történet számomra mégis az, amikor a könyvben szereplő egyik pénzügyi vezetője felhívott, s nagyon szerényen közölte, ő nem biztos, hogy beleillik ebbe a kötetbe, mert szerinte ő sosem volt jó motivátor. Nehéz volt elhinni róla, nem így ismertem, nem ezt hallottam róla, de tény, hogy saját élményem nem volt, hiszen nem dolgoztam vele. Rábeszéltem, hogy beszéljünk pár nap múlva, s gondolkodjon, ha mégis írna egy sztorit, akkor mi lenne az. Mire visszahívott a történettel, már neki magának sem voltak kétségei, van helye a könyvben. Hosszasan ecsetelte ugyan, hogy még bőven van előtte fejlődési pálya, hogy másokat jól és egyre jobban motiváljon, de aztán nevetve mondta: „végül is a könyvvel nyerek +51 történetet, ami tippet adhat ehhez”.

Ne vegyék zokon, hogy nekem mint szerkesztőnek is van egy történetem a kötetben. Sokat hezitáltam, írjak, ne írjak, de ahogy gyűltek a színes történetek, s mindegyik annyira más volt, okos, tanulságos, emberi, úgy éreztem, én is szeretnék megosztani másokkal a hasznos élményeimből néhányat.

A kiadó igazgatójával, Golubeff Lóránttal sokat törtük a fejünket, vajon az egyes történetek hogyan kövessék egymást: névsor szerint vagy legyen valamilyen egyedi rendezési elv? Végül ez utóbbi mellett voksoltunk. A történetek többsége „egyszer fent, egyszer lent” érzést sugall. Hogy bár nem lehet gondok, problémák nélkül létezni, sem a magán-, sem az üzleti életben, kellő küzdőképességgel és elszántsággal felvértezve azért a legtöbb nehézség túlélhető. Ezen sztorik közé ékelődnek be azok a vezetői írások, amelyek a fejlődési és a változási kényszerről szólnak. Illetve épp arról, hogy ha ezt nem kényszernek éljük meg, hanem tudatosan tanulunk, fejlődünk, akkor könnyebben fogadjuk és kezeljük a kihívásokat.

Sokak történetéből kiderült, megvan bennük a hajlandóság és elszántság a változásra, nem félnek a megújulástól, mert tudják, ez csak jót és igazat hozhat az életükbe. Számomra a kötet legnagyobb értéke, hogy a vezetők visszanéztek múltjukba, van, aki kifejezetten élete egy nehéz időszakát és az abból való kilábalást írta meg, tükröt tartva maga elé. Volt olyan vezérigazgató, aki például édesapja súlyos betegségéről és annak tanulságairól írt a kötetben. Valódi és megrendítő a felismerés: ha nagy stresszhatás éri, vagy ha kritikus problémába ütközik, eszembe jut, mit érzett fontosnak, amikor apja ágyánál ült, s fájdalmasan reméltem a feltámadást. Más a kulturális különbségek okozta galibákról, vagy épp arról, hogyan szánta rá magát a karrierváltásra. Sokan a pénzügyi krízis okozta traumákról, nehéz vezetői döntésekről osztották meg tapasztalataikat, olyanokat, amelyek reményt adhatnak a válságtól szenvedő cégvezetőknek.

Egy vezető talán legnagyobb erénye, ha megbízható, jó önismerettel rendelkezik, őszinte magához és a környezetéhez, hiteles. A hiteles vezető képes ugyanis leginkább inspirálni, mert nem szerepet játszik, hanem az ösztönző szavak, a motíváló stílus és attitűd a belsejéből árad és hat másokra. A történetek ilyen vezetőkről árulkodnak.

Élet és halál, recesszió és növekedés, nehézségek és siker – a kettősség szinte minden történetben megfigyelhető. Ahogy a mindennapjainkban is ezt az ambivalenciát tapasztaljuk. A történetek épp ezért szólhatnak nekünk, mert az üzenetük továbblendíthet minket, erőt adhat. Így legyen!

Jó olvasást kíván a szerkesztő:

Márton-Koczó Ildikó